

něžního ústavu otevřený účet nebo peněžní vklad, takže by jí bylo umožněno zatížit onen žalobcův účet nebo vklad pasivní položkou. O d v o l a c í s o u d potvrdil napadený rozsudek.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Odvolací soud zjistil, že Okresní hospodářská záložna v L. připsala svou pohledávku žalobci jako směnečnému solidárnímu dlužníku k tíži, že konto, jež znělo původně na žalovaného, bylo přepsáno na jméno žalobce jako dlužníka a že tudíž žalobce má nyní u řečené záložny konto zatížené pohledávkou, o niž tu jde.

Takovéto zatížení žalobcova konta však opravňuje žalobce k tomu, aby zakročil proti dlužníku podle § 1358 obč. zák., ježto hotovému zaplacení jest klásti na roveň jakékoliv uspokojení věřitele (srov. Klangův Komentář IV, str. 233, pozn. 12).

Rozhodnutí č. 16361 Sb. n. s. neřečí otázku, o niž tu jde, a rozhodnutí č. 16553 Sb. n. s. se na souzený případ nehodí, ježto tu není sporu o tom, že se žalobce zaručil jako rukojmí a plátce.

Čís. 17154.

Správca úpadkovej podstaty oprávnený je biankozmenku, patriacu do úpadkovej podstaty, vyplniť.

(Rozh. zo 6. októbra 1938, Rv III 384/38.)

Správca úpadkovej podstaty firmy V.: Dr. N. vyplnil biankozmenku, ktorá bola daná firme V. ešte pred vyhlásením konkurzu, a uplatnil ju zmenkovou žalobou proti žalovaným. Proti vydaným zmenkovým platbebným príkazom žalovaní namietali najmä, že Dr. N. nebol oprávnený biankozmenku vyplniť.

O b a n i ž š i e s ú d y zmenkové platbebné príkazy ponechali v účinnosti. Z d ô v o d o v o d v o l a c i e h o s ú d u: Bezzákladná je obrana žalovaných, že biankozmenka bola protiprávne vyplnená a že najmä Dr. N. nebol oprávnený podpísať zmenku ako vystaviteľ. Vyplnenie biankozmenky stalo sa v súlade s ustanovením § 3, odst. 2 konk. por. a § 6 zmenk. zák., lebo biankozmenka s právom vyplniť ju podľa zmluvy je majetkom úpadcu a správca úpadkovej podstaty môže takúto biankozmenku podľa zmluvy vyplniť, a práva plynúce z nej zmenkovým sporom uplatniť ako pohľadávky konkurznej podstaty. Inak — ako to zo zápisnice o schôdzke veriteľského výboru zo dňa 20. septembra 1936 plynie —, veriteľský výbor poveril správcu úpadkovej podstaty, aby na vymożenie pohľadávok upadlej firmy zaviedol spor proti žalovaným. V akom smere by bola biankozmenka inak proti zmluve vyplnená, žalovaná strana ani neuviedla.

Najvyšší súd dovoláciu žiadosť žalovaných zamietol, lebo nespoznal zákonného dôvodu, aby rozsudok odvolacieho súdu bol zmenený, zbavený účinnosti alebo rozviazaný.

Čís. 17155.

Daňový dlžník nemôže sa domáhať na eráre vrátenia daňových preplatkov poradom práva.*)

(Rozh. z 6. októbra 1938, R IV 376/38.)

Daňový dlžník domáhal sa žalobou na žalovanom eráre vrátenia daňových preplatkov, ktoré mu boli pre nesprávnosť daňového predpisu odpísané, neboly mu však vrátené. — Súd prvej stolice zastavil spor pre prekážku sporu podľa § 180 č. 1 Osp. Z dôvodov: Rozhodovanie o t. zv. daňových preplatkoch vyhradené je zvláštnému riadeniu pred finančnými úradmi a neprísluší rozhodovanie o týchto rádnym súdom. V danom prípade pak dokonca finanční úradmi již pravoplatně rozhodly a nepřísluší soudu, aby tomuto finančnímu rozhodnutí dodával exekuční síly, jak žalobce svým návrhem vlastně požaduje. Tím, že finanční orgány pravoplatně rozhodly, nestal se daňový přeplatek pohledávkou z titulu soukromoprávního, o němž by byl povolán rozhodovati rádný soud. — Rekurný súd usnesenie súdu prvej stolice potvrdil.

Najvyšší súd rekurz zamietol.

Dôvody:

Pomer daňového subjektu ku štátu je pomerom verejnoprávnym a je preto aj nárok na t. zv. daňové preplatky nárokom z pomeru verejnoprávného, ktorý nepatrí na porad práva. To vysvitá aj z rozhodnutia Úr. sb. 3364, ktorého sa rekurent v prvom rade dovoláva. V ostatnom smere je rekurentov poukaz na toto rozhodnutie nemiestny, lebo zabúda, že v onom poddlžníckom spore išlo o uplatňovaný nárok osoby tretej, odlišnej od daňového subjektu, a že i tak nárok tejto tretej osoby zostal meritorne závislým od tvrdeného určenia verejnoprávného nároku povolenými finančnými úradmi. I v prípade Úr. sb. č. 3568 šlo o nárok osoby tretej a nie daňového subjektu. Je preto napadnuté rozhodnutie správne.

Čís. 17156.

Služebná smluva uzavrená s cudzozemcom nie je neplatná preto, že si zamestnávateľ neobstaral povolenie úradu zamestnávať cudzozemca [§ 3 (1) zák. č. 39/1928 Sb. z. a n.].

*) Porov.: Úr. sb. č. 3364.